

(ב) גורם לבהמה כל־שהיא, או מניח לבהמה כל־שהיא, שהוא בעליה או שהוא ממונה עליה אותה שעה, להיכנס או להימצא בגן כל־שהוא, או בקרקע כל־שהיא מהסוג הנזכר בפסקה (א) של סעיף זה, או קרקע כל־שהיא שעובדה במשך שנים-עשר החדשים הקודמים,

יאשם בעוון, ויהיה צפוי לקנס של חמישים פונט או למאסר של שלושה חדשים, או לאותו קנס ולאותו מאסר גם יחד.
(2) בסעיף זה, המלה „קמה“ כוללת קמת עשבים, שנורעו למרעה בעלי־היים, והמלים „להיזרע“ או „נזרעה“ תבארנה בהתאם לכך.

גורט
נציב עליון.

20 בדצמבר, 1944.

פקודת העמדת עבריינים במבחן,

מס' 42 לש' 1944.

פקודה הבאה לתקן ולאחד את החוק בדבר העמדת עבריינים במבחן והתכליות הקשורות אל־כך.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א״י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א״י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא „פקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944“ ותקבל תוקף בתאריך שיקבע הנציב העליון בהודעה שיפרסם בעתון הרשמי. שם קצר. פירוש.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא־אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר: —

„בית־משפט“ פירושו בית־משפט בעל שיפוט מוסמך;
„ועדת־מבחן“, פירושה ועדה שנתמנתה להיות ועדת־מבחן לפי פקודה זו;
„ילד“ פירושו כפירוש שניתן לו בפקודת העבריינים הצעירים, 1937;
„נער“ פירושו כפירוש שניתן לו בפקודת העבריינים הצעירים, 1937;
„נתחן למבחן“ פירושו אדם שהועמד בהשגחה על־ידי צרמבחן;
„פקיד־מבחן“ פירושו אדם שנתמנה להיות פקיד־מבחן לפי פקודה זו;
„פקיד־מבחן ראשי“ פירושו אדם שנתמנה להיות פקיד־מבחן ראשי לפי פקודה זו;
„צרמבחן“ פירושו צו שניתן לפי פקודה זו והעמיד אדם בהשגחתו של פקיד־מבחן;
„שופט“ פירושו שופט בית־משפט מחוזי.

מס' 2 לש' 1937.
מס' 2 לש' 1937.

3.—(1) מקום שנאשם אדם כל־שהוא בעבירה במשפט דחוף, ובית־המשפט חושב כי האשמה הוכחה, אלא שהוא סבור כי — בהתחשב עם מסיבות, לרבות אפיו, עברו, גילו, חוג ביתו, תנאי בריאותו או מצבו השכלי של העבריין, טיב העבירה ומסיבות מקילות כל־שהן, שבהן בוצעה העבירה — מן הראוי לשחרר את העבריין ולהעמידו במבחן. רשאי בית־המשפט —

כוחו של בית־משפט יפה להתיר שחרור עבריינים על־תנאי.

(א) לחייב את העבריין בדין ולתת צו־מבחן; או
(ב) לתת צו־מבחן בלי לגשת לחיובו בדין;

בתנאי כי — לפני שיתן צו־מבחן — יבאר בית־המשפט לעבריין בשפה רגילה את נפקות הצו, וכי אם לא ימלא אחריו מבחינה כל־שהיא או יעבור עבירה אחרת, יהיה צפוי להיות נדון או להתחייב בדין ולהיות נדון על העבירה הראשונה; ובית־המשפט לא יתן צו־מבחן, אלא־אם־כן יביע העבריין את רצונו למלא אחר הוראות הצו.

(2) מקום שנתחייב אדם כל־שהוא בדין, בשפיטה לפי כתב־אשמה, על עבירה שענשה מאסר או קנס, ובית־המשפט סבור כי — בהתחשב עם המסיבות, לרבות אפיו, עברו, גילו, חוג ביתו, תנאי בריאותו או מצבו השכלי של העבריין, טיב העבירה ומסיבות מקילות כל־שהן, שבהן בוצעה העבירה — מן הראוי לשחרר את העבריין ולהעמידו במבחן, רשאי בית־המשפט — במקום לחייבו בדין — לתת צו־מבחן;

בתנאי כי — לפני שיתן צו־מבחן — יבאר בית־המשפט לעבריין בשפה רגילה את נפקות הצו, וכי אם לא ימלא אחריו מבחינה כל־שהיא או יעבור עבירה אחרת, יהיה צפוי

להיות נדון או להתחייב בדין ולהיות נדון על העבירה הראשונה; ובית-המשפט לא יתן צו מבחן, אלא אם-כן יביע העבריין את רצונו למלא אחרי הוראות הצו.

4.—(1) לצו מבחן יהיה נודע תוקף לאותה תקופה — שלא תפחת מכדי שנה אחת ולא תעלה על שלוש שנים מתאריך-הצו — אשר תהיה נקובה בו, ובו יידרש הנתון למבחן לעמוד במשך אותה תקופה בהשגחתו של פקיד מבחן שנתמנה או יועד למחוז או לאיזור שבו ידור הנתון למבחן לאחר מתן הצו, הוא יכלול אותן הוראות שתהיינה דרושות — לדעת בית-המשפט — לשם הבטחת ההשגחה על העבריין ואותם תנאים נוספים בדבר מקום-מגורים ועניינים אחרים (לרבות העמדת הנתון למבחן בטיפול רפואי) שיהיו דרושים — לדעת בית-המשפט, בהתחשב עם מסיבות-המקרה — לשם הבטחת התנהגותו הטובה של העבריין או לשם מניעת הישנותה של אותה עבירה או ביצוען של עבירות אחרות.

(2) מקום שמכיל צרמבחן הוראה בדבר מקום מגורים, יהיה נקוב בצו המקום שבו יהיה הנתון למבחן חייב להתגורר והתקופה שבהמשכה יהיה חייב להתגורר בו במקום, ומקום שכל הוראה כזאת מחייבת את הנתון למבחן לגור במוסד, לא תמשך התקופה שבה יידרש הנתון למבחן לגור כנ"ל יותר משנים-עשר חודש מתאריך הצו, ובית-המשפט ימסור מיד הודעה למוכרי הראשי על נוסח הצו:

בתנאי כי הוראה בדבר מקום מגורים, הנכללת בצו מבחן, לא תחייב ילד או נער לגור במוסד כל-שהוא שאינו נתון לבקורת הממשלה אלא אם תחייבהו — במשך ימי שבתו באותו מוסד — לעבוד, או לחפש עבודה, מחוץ למוסד.

(3) בית-המשפט הנותן צרמבחן יכין שגי העתקים של הצו; העתק אחד יימסר לנתון למבחן, והשני — לפקיד המבחן שבהשגחתו יועמד הלה.

5. מקום שניתן צרמבחן על-ידי בית-המשפט, תהיה נפקות הצו כנפקותו של חיוב בדין מבחינת השבת רכוש גנוב והשבת הסמכות עליו ומתן אפשרות לבית-המשפט לתת צווים על השבת הרכוש לבעליו או מסירתו להם ועל תשלום כספים עם השבה או מסירה כזאת או בקשר אליה.

6.—(1) מקום שהועמד אדם — על-ידי צו מבחן — בהשגחתו של פקיד מבחן, יהיה בית-המשפט רשאי — בלי פגוע בכוחו של בית-המשפט להטיל את הוצאות המשפט על העבריין, לפי סעיף-קטן (3) — לצוות — אם הוא מוצא לנכון — כי העבריין (בין שנתחייב בדין ובין שלא נתחייב בדין על-ידי בית-המשפט על העבירה שבגללה ניתן צו המבחן), ישלם — מיד לאחר מתן צרמבחן — סכום כסף כל-שהוא, שלא יעלה על מאה פונט, בדרך מילוא הפסד כל-שהוא או פיצוי על הפסד כל-שהוא, שגרמה אותה עבירה, לאדם שהוזק בה, בין שאדם זה עשה עצמו צד אזרחי ובין שלא עשה כן.

הסכום שפסקוהו כנ"ל יהיה חוב שבפסק-דין, אשר יגיע מן העבריין לאדם שלזכותו פסקוהו, ויהיה ניתן להיגבות בהתאם לכך.

(2) שום דבר האמור בסעיף-קטן (1) לא יפגע בזכויות לכופר גאולת-דם (דיית) או לפיצויים במקום כופר גאולת-דם (דיית), או בכוחו של בית-המשפט לפסוק דמי-נזקים העולים על סך מאה פונט — לאדם שעשה עצמו צד אזרחי.

(3) מקום שהועמד אדם — על-ידי צו מבחן — בהשגחתו של פקיד מבחן, יהיה בית המשפט רשאי לצוות על העבריין לשלם את כל הוצאות התביעה ואלה הכרוכות בה, או חלק כל-שהוא מהן, לרבות הוצאות העדים, ובאותם תשלומים לשיעורים שיריה בית-המשפט.

הוצאות משפט אלה, או כל תשלום לשיעורים מהן, יהיו חוב שבפסק-דין, אשר יגיע מהעבריין, ויהיו ניתנים להיגבות בהתאם לכך.

(4) אם, נוסף על מתן צו כל-שהוא על תשלום פיצויים לפי סעיף-קטן (1) לאדם כל-שהוא, מצווה בית-המשפט את העבריין לשלם לאותו אדם הוצאות-משפט, לפי סעיף-קטן (3), אפשר לכפות את הצווים על תשלום פיצויים ועל תשלום הוצאות-משפט, כאילו היו צו אחד.

7.—(1) אם נראה לו לשופט או לשופט שלום כל-שהוא כי נתון למבחן נתחייב בדין על עבירה שבוצעה בשעה שעמד צו המבחן בתקפו, רשאי הוא להוציא הזמנה הדרושת מהנתון למבחן להתייצב במקום ובמועד הנקובים בה, או רשאי הוא להוציא פקודה לאסרו:

צו מבחן.

השבת רכוש גנוב.

הוראות נוספות, מקום שבית-משפט נתון צו מבחן.

נתון למבחן העובר עבירות נוספות.

בתנאי שלא יוציא שופט־שלום הזמנה כזאת או פקודת־מאסר כזאת אלא־אם תימסר לו הודעה בכתב ובשבועה.

(2) הזמנה או פקודת מאסר, שהוצאו לפי סעיף זה, יורו כי הנתון למבחן יתייצב או יובא בפני בית־המשפט שנתן את צר־המבחן.

(3) מקום ששופט שלום חייב בדין נתון למבחן על עבירה, שעבר אותה בעמוד צו המבחן בתקפו, יהיה שופט השלום רשאי לשים את הנתון למבחן במשמר או לשחררו בערבות, בין בערבים ובין בלא ערבים, עד שאפשר יהיה להב או או עד שיוכל להתייצב בפני בית־המשפט שנתן את צו המבחן.

(4) מקום שהוכח כדי הנחת דעתו של בית־המשפט, שנתן את צו המבחן, כי הנתון למבחן נתחייב בדין על עבירה בעמוד צו המבחן בתקפו, —

(א) לא נתחייב הנתון למבחן בדין על העבירה הראשונה, שבגינה ניתן צו המבחן, יהיה בית־המשפט רשאי לחייבו בדין על אותה עבירה ולהוציא פסק־דין כל־שהוא, שהיה יכול להוציאו אילו נתחייב העמוד בדין זה עתה בפני אותו בית־משפט על אותה עבירה; או

(ב) נתחייב הנתון למבחן בדין על העבירה הראשונה, שבגינה ניתן צו המבחן, יהיה בית־המשפט רשאי להוציא פסק־דין כל־שהוא, שהיה יכול להוציאו אילו נתחייב הנתון למבחן בדין זה עתה בפני אותו בית־משפט על אותה עבירה.

(5) מקום שנתון למבחן אשר עליו ניתן צו מבחן בידי שופט שלום, נתחייב בדין בפני בית־משפט מחוזי או בית־משפט לפשעים חמורים על עבירה שעבר אותה בעמוד צו המבחן בתקפו —

(א) לא נתחייב הנתון למבחן בדין על העבירה הראשונה, שבגינה ניתן צו המבחן,

יהיה בית־המשפט המחוזי או בית־המשפט לפשעים חמורים (הכול לפי העניין) רשאי לחייבו בדין על אותה עבירה, ולהוציא פסק־דין כל־שהוא, שהיה בית־המשפט — שנתן את צו המבחן — יכול להוציאו, אילו נתחייב הנתון למבחן בדין זה עתה בפני אותו בית־המשפט על אותה עבירה; או

(ב) נתחייב הנתון למבחן בדין על העבירה הראשונה, שבגינה ניתן צר־המבחן, יהיה בית־המשפט המחוזי או בית־המשפט לפשעים חמורים (הכול לפי העניין) רשאי להוציא פסק־דין כל־שהוא, שהיה בית־המשפט — שנתן את צו המבחן — יכול להוציאו, אילו נתחייב הנתון למבחן בדין זה עתה בפני אותו בית־המשפט, על אותה עבירה.

8.—(1) אם נראה לו לשופט או לשופט שלום כל־שהוא כי נתון למבחן לא מילא אחר הוראה כל־שהיא מהוראות צו המבחן, רשאי הוא לשלוח לנתון למבחן הזמנה, שתדרוש ממנו להתייצב במקום ובמועד הנקובים בה, או רשאי הוא לתת פקודה לאסרו; בתנאי שלא יוציא שופט שלום הזמנה כזאת או פקודה כזאת, אלא־אם תימסר לו הודעה בכתב ובשבועה.

(2) (א) הזמנה או פקודה לפי סעיף זה תורינה כי הנתון למבחן יתייצב או יובא בפני בית־המשפט שנתן את צו המבחן;

(ב) שופט או שופט שלום, בהוציאו פקודת־מאסר, רשאי — אם הוא מוצא לנכון — להורות ברשימת הערה על גבי הפקודה, כי הנתון למבחן הנקוב בשמו בפקודה ייחזרר עד האסרו לאחר שיתן שטר ערבות, בין בערבים ובין בלא ערבים — על התייצבותו, הכול כאשר יינקב ברשימת־ההערה, ורשימת־ההערה תקבע את הסכומים שעל־הם יתחייבו בעל שטר הערבות הערבים (אם יהיו כאלה).

(ג) מקום שנרשמה רשימת־הערה כזאת, יפטור הקצין־הממונה על חתמת־משטרה כל־שהיא, שאליה יובא בהיאסרו הנתון למבחן הנקוב בפקודת המאסר — את הלה, לאחר שיתן שטר־ערבות — בין בערבים, שיאשרם אותו קצין, ובין בלא ערבים, הכול לפי רשימת־ההערה — וכו' יותנה, כי הנתון למבחן יתייצב בפני בית־המשפט במועד ובמקום שיינקבו בשטר־הערבות.

(3) אם הוכח כדי הנחת דעתו של בית־המשפט, שנתן את צו המבחן, כי הנתון למבחן לא קיים הוראות כל־שהן מהוראות צר־המבחן, כי א—

(א) בלי פגוע בהמשכת תקפו של צר־המבחן — רשאי בית־המשפט להטיל על הנתון למבחן קנס שלא יעלה על עשרה פונטים; או

נתון למבחן שלא מילא אחר צו המבחן.

(ב) (1) אם לא נתחייב הנתון למבחן בדין על העבירה הראשונה, שבגינה ניתן צו המבחן, רשאי בית־המשפט לחייבו בדין ולהוציא פסק־דין כל־שהוא, שהיה יכול להוציאו, אילו נתחייב הנתון למבחן בדין זה עתה בפני אותו בית־משפט על אותה עבירה; או

(11) אם נתחייב הנתון למבחן בדין על העבירה הראשונה, שבגינה ניתן צו־המבחן, רשאי בית־המשפט להוציא פסק־דין כל־שהוא, שהיה יכול להוציאו, אילו נתחייב הנתון למבחן בדין זה עתה בפני אותו בית־משפט על אותה עבירה:

בתנאי כי מקום שהטיל בית־משפט — לפי הוראות פסקת משנה (א) של סעיף־קטן זה — קנס על הנתון למבחן, יביא בחשבון את הטלת הקנס הנ"ל בשעת קביעת כמותו של פסק־דין כל־שהוא, שיוצא לאחר־מכן על הנתון למבחן, לפי הוראות הסעיף הקודם או סעיף זה.

צו־מבחן:
פסול או אי־יכולת.

9—(1) מקום שנתחייב אדם בדין על עבירה ושוחרר לפי צו־מבחן, לא יושם לב לחיובו בדין על אותה עבירה לצרכי חיקוק כל־שהיא שבו או לפיו הוטלו פסול או אי־יכולת בבני־אדם שהיו בדין, או שבו או לפיו נקבעה הוראה ברבר עונש שונה על עבירה שנייה או על עבירה שלאחריה או על עבירה שבוצעה לאחר החיוב הקודם בדין: בתנאי שאם נידון הנתון למבחן לאחר־מכן על העבירה הראשונה, יחדל סעיף זה לחול ביחס לאותה עבירה, ולצרכי כל חיקוק כזה, המטיל פסול או אי־יכולת, יהיו רואים את הנתון למבחן כאילו נתחייב בדין בתאריך פסק־הדין.

(2) מקום ששוחרר אדם במבחן, בלי שניגש בית־המשפט לחייבו בדין, ולאחר־מכן חייב בדין ונדון על העבירה הראשונה, יהיו רואים אותו — לצרכי חיקוק כל־שהוא, שבו או לפיו הוטלו פסול או אי־יכולת כל־שהם בבני־אדם שהיו בדין, או שבו או לפיו נקבעה הוראה ברבר עונש שונה על עבירה שנייה או על עבירה שלאחריה או על עבירה שבוצעה לאחר חיוב קודם בדין — כאילו הוייב בדין בתאריך אותו חיוב בדין, ופסק־דין.

העברת תעודה
משנמסר העניין
לכית־משפט אחר.

10. מקום שהושם נתון למבחן במשמר או שוחרר בערבות עלידי שופט שלום עד שיתייצב או יובא בפני בית־המשפט, שנתן את צו־המבחן, יעביר שופט השלום לבית־המשפט הנ"ל אותם פרטי העניין, שיהיו רצויים לדעתו; ומקום שנתחייב הנתון למבחן בדין על עבירה שלאחריה, יעביר שופט שלום, יעביר שופט השלום לבית־המשפט הנ"ל תעודה על־כך, שתיהרם בידו, ולצרכי המשא־והמתן המשפטי בבית־המשפט, שאליו הועברה כל תעודה כזאת, אפשר יהיה לקבלה כעדות לשם חיוב בדין, אם נאמר עליה שהיא חתומה כנ"ל.

תיסון צווי־מבחן.

11—(1) כל מקום שלפי בקשתו של נתון למבחן, או של פקיד המבחן האחראי להשגחה עליו, נוכח בית־המשפט — שנתן את צו־המבחן — לדעת כי יש לשנות את הוראות צו־המבחן, או כי יש להכניס או לבטל הוראה כל־שהיא, יהיה בית־המשפט רשאי לחקן בצו את צו המבחן כאמור, מתוך כפיפות להוראות סעיף זה:

בתנאי שלא ינתן כל צו, לפי סעיף זה, אשר יגרע מתקופת משכו של צו־המבחן, או יאריכנה יותר מכדי שלוש שנים מתאריך צו־המבחן.

(2) צו שניתן לפי הסעיף־הקטן הקודם, יכול לדרוש מהנתון למבחן לגור במוסד במשך תקופה כל־שהיא שלא תעבור את משך שנים־עשר החדשים למן תאריך אותו צו, אם כל התקופה כולה, או כלל התקופות, שבהן הוא נדרש לגור במוסד כל־שהוא או במוסדות כל־שהם לפי צו־המבחן, אינם עולים על שנים־עשר חודש:

בתנאי כי צו שניתן לפי הסעיף־הקטן הנ"ל לא ידרוש מילד או מנער לגור במוסד כל־שהוא, שאינו נתון לביקורת הממשלה, אלא־א־כ־ן הוא דורש ממנו, כי במשך שבתו באותו מוסד יהיה מועסק או יחפש עבודה מחוץ לו.

(3) נוכח בית־המשפט לדעת — לפי בקשתו של פקיד המבחן האחראי להשגחה על הנתון למבחן — כי הנתון למבחן עקר או עומד לעקור את דירתו מן המחוז, או האיזור, הנקוב בצו, למחוז או לאיזור אחר, ישנה בצו את צו המבחן, מתוך שיוכיר את המחוז או את האיזור שבו גר או עומד לגור הנתון למבחן במקום המחוז, או האיזור, הנזכר בצו המבחן המקורי, ויעביר לבית־המשפט של המחוז או האיזור החדש את כל התעודות והיד עות הנוגעות בעניין, ולאחר־מכן יהיו רואים — לכל צרכי הפקודה הזאת — את בית־המשפט הנזכר לאחרונה, כאילו היה זה בית־המשפט שנתן את צו המבחן.

(4) אפשר לתת — לפי סעיף זה — צו, המבטל הוראה של צרמבחה, או המחליף את המהווה. זו את האיזור, הנקוב בו, במהווה או באיזורי-חדש, בלי להזמין את הנתון למבחן להתייצב, אולם אין לתת שום צו אחר, לפי סעיף זה, אלא לפי בקשתו של הנתון למבחן או בנוכחותו בלבד.

(5) מקום שניתן — לפי סעיף זה — צו על שינוייה, הכנסתה או ביטולה של הוראה, הדרושת כזאת נתון למבחן לגור במוסד, ימסור ב"ת-המשפט מיד הודעה למזכיר הראשי על תנאי הצו.

12.—(1) בית-המשפט, שנתן צרמבחה, רשאי לפטור לפי בקשת הנתון למבחן או פקיד המבחן האחראי להשגחה עליו — את צרמבחה, ומקים שהוגשה הבקשה בידי פקיד-המבחן. יכול בית-המשפט לספל בה בלי להזמין את הנתון למבחן להתייצב בפניו.

(2) מקום שעברייני, שבגיננו ניתן צרמבחה, נדון לאחר-מכן על עבירה, שבגינה ניתן צו המבחן, תיפסק נפקותו של צו המבחן.

13. מקום שניתן צו לתקן או לפטור צרמבחה, ימציא הבלבר, הממונה על משרד-הרישום של בית-המשפט שנתן את הצו, שני העתקים של הצו לפקיד המבחן האחראי להשגחה על הנתון למבחן, או — אם יהיה הצו על פטר צרמבחה — לפקיד-המבחן שהיה אחראי כנ"ל לפני מתן הצו, והעתק אחד כאלה יתן פקיד המבחן לנתון למבחן.

14.—(1) פקיד המבחן, שיהיה צריך להיות אחראי להשגחה על נתון למבחן כל-שהוא, יבחר על-ידי בית-המשפט, שנתן את צו המבחן, וזו ימות פקיד המבחן שנבחר כנ"ל, או לא יוכל — מפני סיבה כל-שהיא — לבצע את תפקידו, או אם יהיה רצוי — לדעת ועדת המבחן המטפלת בעניין — להחליפו בפקיד אחר, יבחר בית-המשפט פקיד-מבחן אחר. (2) מקום שהועמדה אשה או נערה בהשגחתו של פקיד מבחן, תהיה אשה פקיד המבחן.

15. לשם ייסודם או קיומם של מעונות או בתי-מחסה לאכסון בני-אדם, שהועמדו בהשגחת פקידי מבחן, תוכלנה להינתן אותן תרומות שיאשרן הנציב העליון.

16. הנציב העליון ימנה — מינויים.

(א) פקיד-מבחן ראשי שיארגן את שירות המבחן בפלשתינה (א"י) וישיגה עליו, בהתאם לתקנות שהותקנו לפי פקודה זו;

(ב) מספר מספיק של פקידי מבחן, הראויים מבחינת אפיים ונסיגה להיות פקידי מבחן, שימלאו אותם תפקידים שייקבעו בתקנות אשר תותקנה לפי פקודה זו;

17. הנציב העליון במועצה רשאי להתקין תקנות הקובעות את — תקנות.

(א) תפקידיו של פקיד מבחן ראשי;

(ב) תפקידיהם של פקידי מבחן;

(ג) הרכבן ותפקידיהן של ועדת מבחן או ועדות מבחן;

(ד) טופס הרשימות שתתנהלנה לפי פקודה זו;

(ה) תגמוליו של אדם כל-שהוא, שנתמנה למלא תפקידים כל-שהם לפי פקודה זו, והדמים והחישוכים שיש לשלם תמורת פעולה, עניין או דבר כל-שהוא, הטעונים עשייה או קיום לפי פקודה זו;

(ו) בררן-כלל להגשמת תכליותיה או הוראותיה של פקודה זו;

בתנאי שהתקנות הכלולות בתוספת הראשונה תעמודנה בתקשן עד שתשויינה או תופקנה בתקנות כאלה כל-שהן.

18. הפקודות והתקנות המתוארות בטור הראשון של התוספת השנייה מתוקנות בזה כדי מידת מה שנאמר בטור השני של אותה תוספת.

תיקון חקיקות מסוימות.

התוספת הראשונה.

(סעיף 17).

ה ש ם .

1. תקנות אלו תיקראנה „תקנות מבחן העבריינים, 1944“.

הפירוט.

2. בתקנות אלו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר: —

„מנהל“ פירושו מנהל מחלקת העזרה הסוציאלית;

„מקרה-חוקן“ פירושו בקרה שבגינו נתכנה פקיד מבחן לפועל לפי צורמבחן, או נדרש לקבל על עצמו את ההשגחה על הנתון למבחן, על-ידי בית-משפט שאינו בית-משפט היושב בדין בתחומי המחוז, או האיזור, שאליו זומן פקיד המבחן, או שאינו בתי-משפט מחוזי או בית-משפט לפשעים-חמורים, שאליו נמסר לדין הנתון למבחן בידי שופט שלום חוקר, היושב בדין באותו מחוז או איזור;

„הפקודה“ פירושה פקודת מבחן העבריינים, 1944;

„צעיר“ פירושו ילד, או נער, או בוגר צעיר, כפי שהוגדרו בפקודת העבריינים הצעירים, 1937. (בנוסח העברי נאמר במקום „בוגר צעיר“ — „בוגר רך“).

3.—(1) המזכיר הראשי יפרסם בעתון הרשמי הודעה על מינוי כל-שהוא או סיום מינוי כל-שהוא של פקיד מבחן.

(2) לכל פקיד מבחן תימסר — עם מינויו — תעודת-מינוי חתומה בידי המזכיר הראשי.

4. כל פקיד מבחן, כשהוא פועל לפי צורמבחן, יהיה נתון לפיקוחם של בתי-המשפט היושבים בדין בתחומי המחוז או האיזור שאליו זומן.

הפקידיו של פקיד מבחן ראשי.

5.—(1) פקיד-המבחן הראשי ישגיח על עבודתם של פקידיו מבחן, ויזמן כל פקיד מבחן למחוז או לאיזור, שבו עליו לשמש בתפקידו. פקיד המבחן הראשי יעמוד במגע קרוב עם נשיאי בתי-משפט מחוזיים, שופטי שלום וועדות מבחן, כדי להבטיח שעבודתו של שירות-המבחן תתנהל כהלכה.

(2) הוא יהיה ראשה המוציא לפועל של לשכת המבחן אשר למחלקת העזרה הסוציאלית, ויהיה אחראי בפני המנהל להנהלתו של שירות המבחן כהלכה.

(3) הוא יגיש למנהל — לפחות אחת לשנה, וכל אימת שידרוש המנהל — דו"ח על שירות המבחן, שיכלול הרצאת-חשבון — בסופו שיאשר על-ידי המנהל — על בני-האדם שהוא מטפל בהם לפי פקודה זו.

תפקידיהם של פקידיו מבחן.

6.—(1) פקיד מבחן יערוך חקירות מוקדמות בדבר חוג ביתו של עבריין צעיר כל-שהוא, לפי סעיף 8 (7) של פקודת העבריינים הצעירים, 1937.

(2) כמורכב, יערוך פקיד מבחן אותן חקירות מוקדמות שיראה בית-המשפט בדבר עבריין כל-שהוא, שבמשפטו עלולה להתעורר שאלה בדבר מתן צו מבחן.

7. פקיד מבחן יקבל על עצמו — לכשיידרש על-יכך בצורמבחן — את ההשגחה על עבריין כל-שהוא, שבו יטפל — לפי פקודה זו — בית-משפט, היושב בדין במחוז או באיזור שאליו זומן הפקיד, או בית-משפט מחוזי או בית-משפט לפשעים חמורים שאליו נמסר העבריין לדין על-ידי שופט שלום חוקר, היושב בדין בתחומי אותו מחוז או איזור; וכן — את ההשגחה על מקרה-חוקן כל-שהוא.

8. פקיד מבחן יבקר — מתוך כפיפות להוראות כל-שהן, שתינתנה על-ידי בית-המשפט (בין בצו המבחן ובין באופן אחר) או על-ידי פקיד המבחן הראשי או ועדת המבחן הנאותה — כביתו של הנתון למבחן ויערוך חקירה בדבר התנהגותו, אופי-חיייו ועבודתו. פקיד המבחן יעמוד במגע קרוב עם הנתון למבחן.

9. פקיד מבחן יווכח כי הנתון למבחן מבין את תנאי צו המבחן, וישתדל להבטיח — מתוך הזהרה והשפעה בשיחות — כי הנתון למבחן יקיימם. אם לא יציית הנתון למבחן לתנאים כל-שהם מתנאים אלה, ימסור פקיד המבחן דיווח-חשבון על-יכך לפי ההוראות הרשומות להלן.

10.—(1) פקיד מבחן ידריך את הנתון למבחן בעצה, יסייע לו ויקרבו, ואם יהיה צורך בכך — ישתדל למצוא לו עבודה. לתכליות אלה יבטיח — במידת האפשר — את שיתוף-פעולתם ועזרתם של עובדים סוציאליים או סוכנויות סוציאליות.

(2) במקרה עברייני צעיר ישתדל פקיד המבחן לקשרו אל הסתדרות כל-שהיא לטיפול בצעירים ולהגנה עליהם.

11. פקיד-מבחן ילמד לדעת את הוראות פקודת החוק הסלילי, 1936, פקודת העבריינים הצעירים, 1937, ותקנות כל-שהן שהותקנו לפיהן, פקודת מבחן העבריינים, 1944, ותקנות אלה; ולצורך זה יינתן לו, עם התמנותו, העתק של הפקודות והתקנות הנ"ל.

דוחו"ת של פקידי מבחן.

12.—(1) פקיד המבחן ימסור דו"ח לבית-המשפט — בהתאם להוראות כל-שהן, שיתן בית-המשפט בצו המבחן או באופן אחר.

(2) פקיד המבחן ימסור — לפקיד המבחן הראשי ולוועדת המבחן הנאותה — דוחו"ת על התנהגותו ואורח-חיייו של הנתון למבחן ועל התקדמותו בדרך-כלל.

(3) אם לא יקיים נתון למבחן תנאי כל-שהוא מתנאי צו המבחן, ימסור פקיד המבחן דו"ח על-כך לבית-המשפט, לפקיד המבחן הראשי ולוועדת המבחן הנאותה.

13. דוחו"ת ייבטרו באותן הפסקות-זמן ובאותו אופן כאשר תורינה ההוראות, ואלה לא יימסרו בבית-המשפט בזמבי ולא יפורסמו.

14. פקיד המבחן הראשי רשאי לדרוש מפקידי מבחן אותם דוחו"ת או הרצאות-חשבון תקופתיים כאשר יורה בהוראותיו מטעם המחלקה.

ר ש י מ ו ת .

15. פקיד המבחן ינהל רשומות על כל מקרה ומקרה שנמסר להשגחתו בצורה ובאופן שתורינה תקנות אלה או שייקבעו לזיהן.

16. הפרטים, שיהיו את הרשימות בכל מקרה, ירשמו פקיד המבחן בטופס המאושר על-ידי פקיד המבחן הראשי, והרשימות תישמרנה בתיק מיוחד לכל מקרה, אשר יצויין מבחוץ בשמו המלא של הנתון למבחן ובתאריך תום תקפו של צו המבחן.

17. מעבירים את ההשגחה על אחד המקרים מפקיד מבחן אחד למשנהו, הקשור אל בית-משפט אחר או אל איזור אחר, יעביר פקיד המבחן הנוכח ראשונה את הרשימות, בצירוף כל התועדות והדיעות, הנוגעות במקרה לפקיד המבחן הראשי, כדי שהלה יעבירם לפקיד המבחן אשר להשגחתו נמסר המקרה.

18. הרשימות, הנוגעות בכל מקרה, תיכתבנה — מזמן לזמן, בלי דיחוי — בידי פקיד המבחן או אדם אחר הנוגע ברבר, תהיה זו חובתו של האדם הממונה על שמירת הרשימות — מתוך כשיפות להשגחתו של פקיד המבחן הראשי — לדאוג לכך כי הרשימות תיכתבנה כחוק ובזמנן.

19. הרשימות תישמרנה לכל הפחות במשך עשר שנים כתאריך תום תקפם של צווי המבחן, אשר בהם הן נוגעות.

20. כתום תקופת המבחן ימציא פקיד המבחן הראשי לבית-המשפט, שנחן את צר המבחן, תקציר של הרשימות שניהל, וזה יינתן בבית-המשפט בתיק הנאות המיוחד למקרה.

ו ע ד ת מ ב ח ן .

21. היה תהיה ועדת מבחן לכל איזור שבו משמש בית-משפט מחוץ.

22. ועדת מבחן לא תפחת מארבעה ולא תעלה על תשעה חברים. לפחות אחד החברים יהיה שופט שלום, והוא ישב ראש בוועדה.

23. חברי ועדת המבחן יכוננו לתקופה של שנתיים, אולם כל חבר וחבר יהיה ראוי להתמנות מחדש כתום מועד מינויו.

24. חבר כל-שהוא של ועדת מבחן, אשר ייעדר משיבות הוועדה במשך שישה חדשים רצופים ומעלה (חוץ במקרה מחלה), יחדל כהיות חבר לה, ומקומו בוועדה יתפנה בגלל כך.

25. כל חבר של ועדת מבחן רשאי להתפטר מלהיות חבר בה, אם ימסור הודעה בכתב על-כך לנציב העליון לפחות שלושה חדשים לפני התאריך שבו צריכה ההתפטרות לקבל תוקף.

26. מינוי כל-שהוא למלא בוועדה מקום שנחפנה לרגל מותו, היפסלו או התפטרותו של חבר כל-שהוא בוועדת מבחן, ייעשה בידי הנציב העליון בהקדם האפשרי — מבחינה

- מעשית — לאחר שנתפנה המקום כנ"ל, והאדם, שיתמנה למלא המקום הפנוי, ישמש במשרה זו במשך שארית התקופה שבה נתכנה לכהן האדם אשר את מקומו הוא ממלא.
27. אם נעדר יו"ר ועדת המבחן משיבה כל־שהיא משיבותיה, בזמן שנקבע לאותה ישיבה, יבחרו החברים הנוכחים באחד מהם, שישב באותה ישיבה.
28. ועדת מבחן תתכנס באותם זמנים ומקומות ותערוך אותם סידורים, הנוגעים בביצוע עבודתה והנהלתה, שתהיה רואה אותם נאותים, מהוך כפפות להוראותיהן של תקנות אלה.
29. אין לדון בכל עניין בכל ישיבה כזאת, אלא אם יהיו נוכחים בה שלושה חברים או יותר.
30. כל שאלה הנדונה בישיבת ועדת מבחן תוכרע ברוב דעותיהם של החברים הנוכחים והמצביעים באותה שאלה.
31. אם תהיינה הדעות שקולות, תהיה ליו"ר דעה שנייה או מכרעת.
32. המשא והמתן בוועדת המבחן לא ייפסל בגלל הימצא מקום פנוי כל־שהוא בקרב חבריה, או ליקוי כל־שהוא באופן כינויים של היועדה או הבר כל־שהוא מחבריה.
33. ועדת מבחן תקבל דוחות, הן בכתב והן בע"פ, מאת פקיד המבחן, ותעיין בהם, ותמסור — או תורה למסור — לבית־המשפט כל הודעה שתיראה נחוצה בעיני היועדה.
34. ועדת מבחן חדון מזמן לזמן עם פקיד המבחן בהתקדמותו של כל מקרה ומקרה מאלה שנמסרו להשגחתו, ותעורה ותיעצהו במידת האפשרות במילוי חובותיו.
35. ועדת מבחן תבקש לעמוד על־כך באיזה אופן מכלא פקיד המבחן את חובותיו, ותעיין בתלונה כל־שהיא על הפקיד, שתהיה כרוכה באופן מילוי תפקידיו אלה או בכל תלונה אחרת, ותחקור אתן תלונות, ותמליץ בפני פקיד המבחן הראשי על אותן הצעות הנוגעות בעניין, אשר תראין נכונות.

התוספת השניה.

(סעיף 18).

סור ראשון השם הקצר	סור שני תיקון
פקודת החוק העלילי, 1936.	בפסקה (ה) של סעיף 37 תופקענה המלים „או שיופיע למשפט“, ובכופה של אותה פסקה תוכנס הפסקה הבאה: — „(ו) הטלת השגחתו של פקיד מבחן לפי צו מבחן“, סעיף 46 יופקע.
פקודת העבריינים הצעירים, 1937.	בסעיף 2 תבוא במקום הגדרת המונח „פקיד מבחן“ ההגדרה הבאה: — „פקיד מבחן“ פירושו אדם שנתמנה להיות פקיד מבחן לפי „פקודת מבחן העבריינים, 1944“. סעיף 9 יופקע. בסעיף 18 תהולפנה הפסקות (ג) ר(ד) בפסקות הבאות: — „(ג) בפטרן את העברייני כאמור ובמסרו אותו לטיפולו של קרוב או אדם אחר הראוי לכך“ ; או (ד) בהעמידו את העברייני בהשגחתו של פקיד־מבחן לפי צו מבחן ; או“ בסעיף 23 תופקענה המלים מ„וביחוד“ עד סוף הסעיף.
תקנות העבריינים הצעירים, 1938.	בתקנה 2 תופקענה הגדרות „פקיד מבחן“ ו„נתון למבחן“. בתקנה 8 יוחלף הביטוי „לפי תקנה 12 מתקנות אלה“ בבטוי הבא: — „לפי תקנה 6 מתקנות מבחן העבריינים, 1944“. חלק ב יופקע.

עתון רשמי מיום
22.9.38, ע' 1033.

גורט

נציב עליון.

20 בדצמבר, 1944.